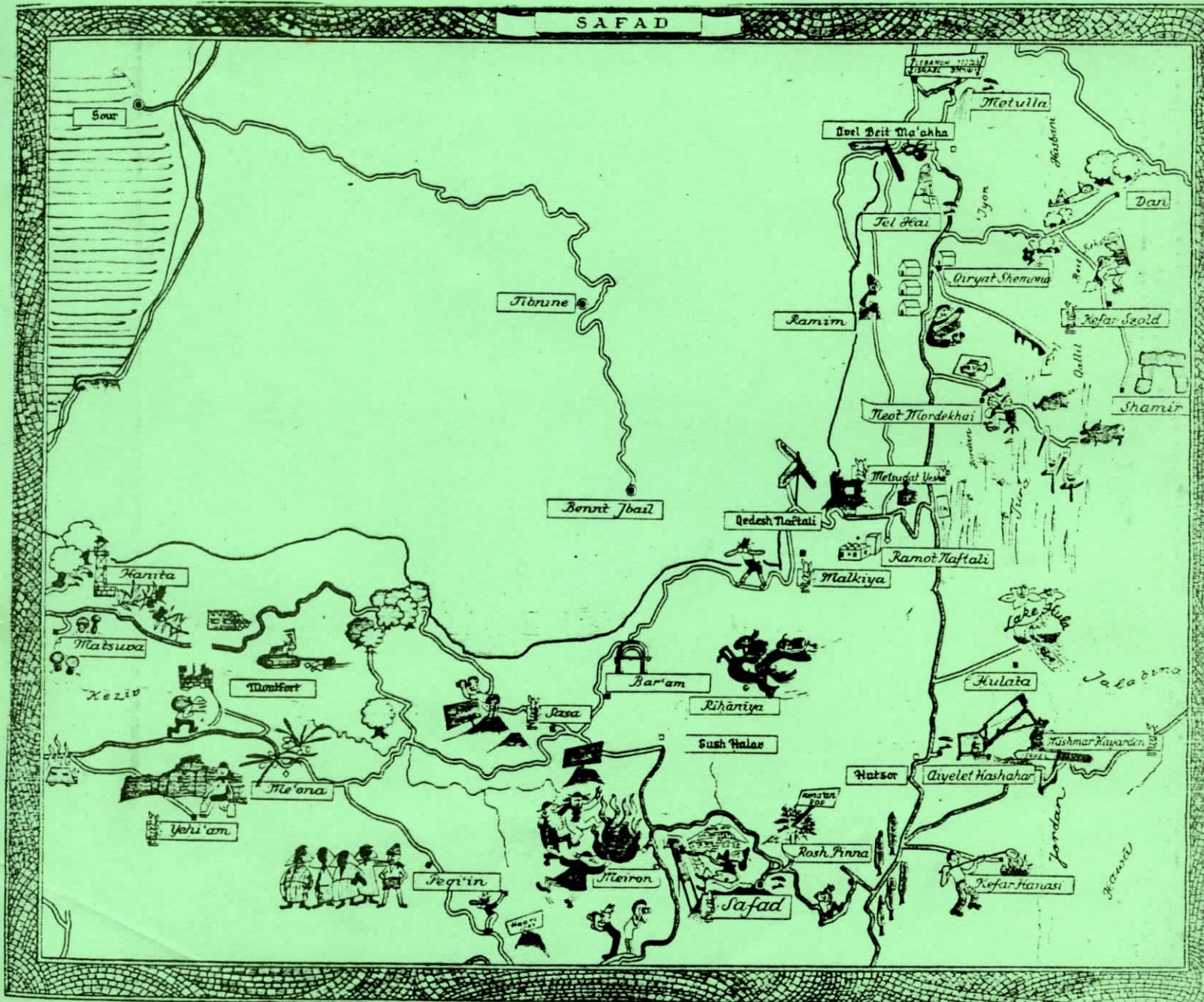

דברי חזקיה

"לא לבדד ישכון"

בשעה 21.30

הערב בחדר האוכל

(מפה מאוירת ע"י פרידל שטרן)

מספר 1065 כפר הנשיא ז' בניסן תשמ"ח 25.3.88 עלון פנימי

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

27.3. רחל אבידור

דותן מעין

ליאור שוורצמן

28.3. בטי עדר

בתיה ויטהם

עופר פרנק

ענת ניצן

נריה אגם

רמון פרנקלין

אייל איסטון

29.3. ג'יק בן-נתן

צפורה סמברג

ניל שרקי

שונטל בסו

עמליה לוין

30.3. פנינה גולן

צילה בן-רשף

31.3. אילה אדלשטיין

דליה בוסקילה

1.4. מיכאל כהן

2.4. עידן שובל

רוני וגנר

ל נ י ש ו א י ם

לאורי שובל ובח"ל אביטל
ולכל המשפחה - שפע ברכות!

י מ י - נ י ש ו א י ן

27.3. שושנה ולני יודאיקין

רותי וגדי עמית

29.3. בת-שבע ולורנס מרקוסון

2.4. שושנה וניל שרקי

ברנדה והרי סמית

מה נשמע?

* בבית-הספר "עמק החולה" כבר סיימו את הנושא המרכז לכיתות חטיבת הביניים. הנושא, כמובן, "40 שנה למדינה". אומרים שהיה מוצלח מאוד - חוויות אין-ספור, הצגות, פעולות וכו' (ראה גם כתבה להלן).

* כמו-כן התקיימה מסיבת הסיום של מחזור י"ב בבית העם בכפר בלום. אז לדישון, גל אפרוס ויוחאי - כל הכבוד שהגעתם עד הלום ואיחולים להמשך הדרך לקראת "הבגרות". הילה אפרוס, שלומדת ב"דנציגר" בק"ש, גם כן מתכוננת לבחינות בגרות.

* אם אתם חושבים שכובע וזקן הם חלק מתפאורת הפנים - היזהרו! שימעו מה קרה למנחם (וינגרד) שלנו. קיבל צו-גיוס ליום אחד "להכשרת בסיסי פיקוד הצפון לקראת פסח". מנחם, די בהלם על כבוד לא-צפוי זה, כתב בינתיים לשולמית אלוני ולשר הביטחון והתלונן על כפייה דתית!

* לנירית הקטנה מבית גינת-ריינס שפע ברכות לתבראה שלמה בבית, אחרי שבוע קשה בצפת.

* בשעה טובה ומוצלחת נפתח השבוע המיני-מרקט - בינתיים בתנאי הרצה. לבני פורסטר ולצוות - יהיה טוב!

* ברוכים השבים לעירית ומשה גרשמן - עוד לא ראינו אותם, אך בהחלט הגיעו לגליל.

* הערב המרוקאי הכניס את כל המשתתפים והבאים לדאות לאווירה מיוחדת מאוד. ישבו על מזרונים מול במה מקושטת בטעם רב וזללנו מן הדברים הטובים שהכינו. מוזיקה, ריקודים, "זיג", וגם יותר רציני בצורת ראיון עם חבר הכנסת יצחק פרץ. תודה לכל המארגנים ובמיוחד לאנשי חצור, שיצאו בליל שבת לעזור ולהנעים לנו את הערב.

* השבוע יוצא המשלוח הראשון של ה"מפעיל" שלנו (ששמו בישראל "קומפקט") לארה"ב ולידיים המחכות של דוד סטיל. נקווה שיתקבל במצב טוב ויימכר בהצלחה.

* ביום שלישי לפנות ערב ראיתי קבוצה גדולה של דוברי צרפתית יורדים מן המועדון. ישראל אבידור וג'ק גולן הסבירו, שאלה הם חברי משלחת ברית ערים תאומות בין איזור טולוז לבין המועצה האזורית גליל עליון. הם גם סיירו באתרים אחרים בגליל וסיימו את היום בערב שירה צרפתית בהגושרים.

* מד הגשם מוסיף בינתיים לעלות ורק לבלוב העלים מעיד על בוא האביב. השפעת עדיין חוגגת ואנו צמאים לקצת חום של שמש!

* ואחרון אחרון חביב - מזל טוב והמון ברכות לאביסל ואורי שובל, שנישאו בגבעת-חיים השבוע.

להתראות רק בשמחות - שבת שלום

א ל ז ה

חמשת העמודים הבאים מוקדשים לתולדות היישובים השכנים שלנו. את הכתבות אספו והביאו לנו יעל שפרונג ומשה בן-חיים.

ערבים ממוצא יהודי?

ע.בן אהרון על הבדואים החיים בסביבותינו

"עוד שבע" מגזין "כל הקריות" יום שישי כ"ד באלול תשמ"ג, 2.9.83

אני רוצה לספר הפעם על שבט אחד קטן, שקשר את גורלו עם העם היהודי ונלחם בשורות צה"ל משנת 1948 ועד היום, שבט אל-הייב.

מרכזם של בני אל-הייב, או "ההבים", בכפר-טובה, הנמצא ליד היר-דן כחמישה קילומטר מזרחית מראש-פונה. השבט היה שבט של שודדים ורוצחים ומבריחים. ההבים נחשבו כגיבורים והפילו את חיתיתם על יושבי כל הכפרים ואפילו על תושבי צפת הערביים. אבל עם היהודים הסתדרו לא רע. ומחמת איזו מסורת שבטית המייחסת אותם למוצא יהודי קדום, ראו היהודים בני ברית ולקחו אותם תחת חסותם.

מרקם היחסים העדין בין הבדואים לבין היהודים בצפון החל בשנות ה-30, עת קנו מהם היהודים אדמות. הערבים ניסו למנוע זאת וכך נוצר הרקע לשיתוף הפעולה בין יהודי הגליל והבדואים נגד ערביי האזור. שיתוף פעולה שהלך והתפתח עם קום המדינה.

מירקם היחסים העדין בין ההבים ליהודים החל עוד בשנות ה-30, כשראש השבט, אבו יוסוף, מכר ליהודים קרקעות, בחלקן שלו ובחלקן של אחרים.

אבו יוסוף, שהיה איש פיקח ביותר, הבין שאפשר להרוויח הרבה כסף מתיווך קרקעות והחל לעסוק בכך כמעט בגלוי. אבו יוסוף הוא שמכר לקרן הקיימת את אדמות מנסורה. אנשי השבט האחרים עסקו בפעילות מודיעינית עבור הש"י, ויצאו לשם כך לסוריה וללבנון. הפעילות בנושא הקרקעות הביאה לסכסוכים בין ההבים לבין ערביי הגליל. ההבים ניסו לקנות קרקע ע"מ למכור ליהודים, ומשלא הצליחו בדרכי שלום, ניסו בדרך-כיים המקובלות עליהם. כך נרצח בשנת 1937 בנו של אברהשים, מנהיג ערביי צפת. בשנת 1947 הכריזו מנהיגי צפת חרם ופסק-דין מוות על אבו יוסוף ובניו.

הסורים איימו אף הם לפגוע בשבט ולהפיק לא נותר אלא לקשור את גורלם בגלוי עם המדינה שבדרך. שניים מאנשי המחלקה הערבית של הפלמ"ח, יצחק חנקין ואבנר קוזבינר, מונו לאנשי הקשר עם ההבים, ויגאל אלון הורה לשתף אותם בפעולות ההגנה על הגליל. כך הוקמה אחת היחידות המוזרות ביותר בתולדות כוחות המגן - ה"פל-הב", הפלמ"ח

הבדואי. הפלה"ב עסק גם בפעילות מו-דיעין, אבל בעיקר כמה שנראה היום כמוזר במקצת, בלשון המעטה; הם עסקו בפשיטות אל מעבר לגבול לבנון, ע"מ להביא עדרי צאן ובקר לפלמ"ח ולצה"ל! בארץ שרר אז מחסור חמור בבשר והפלה"ב הפך להיות ספק הבשר של המדינה שבדרך.

אבל הם גם נלחמו. כולם, כל השבט, כולל הזקנות שהיו יוצאות לקרב ומעודדות את הלוחמים ביללות ובשירי לחימה. באחת הפעולות נגד בסיסי כנופיות בואדי למון ליד צפת נהרג אחד הלוחמים המעולים. אולם בסיסי הכנופיות חוסלו, ובהזדמנות חגיגית זו הובאו עוד כמה עדרים לכוחו-תינו.

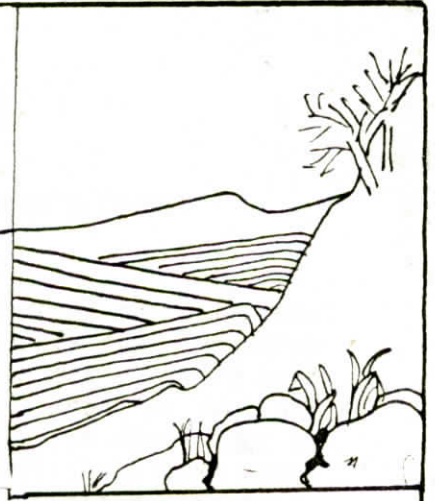
עם הקמת צה"ל באוגוסט 1948 צורפו ההבים לצה"ל כיחידה צבאית, אבל ללא מדים וללא משכורת. השבט התקיים מהשלל שבז וממערש העדרים ששדד. יחידת ההבים הפכה לאטרקציה ועיתונאים מכל העולם באו לראות ולכתוב על הבדואים הלוחמים בשורות צה"ל. בין צילום לצילום יצאו ללבנון להביא בשר...

עם הקמת יחידת המיעוטים באוקטובר 1948 חויילו הבדואים ולבשו מדים, אבל גם לחיילים כמדים עסקו באספקה... במצעד יום הצבא הראשון במאי 1949 צעדו מחלקות קפיות במצעד בתל-אביב ובחיפה כיחידות מן המניין.

מ-1948 ועד היום נהרגו 24 בני שבט ערב-אל-הייב בשורות צה"ל וכוחות הביטחון האחרים. עשרות נפצעו, כמה מהם נותרו נכים. אכן מחיר יקר.

לבדואים אין יחסי ציבור טובים, ואין להם אחים בארץ אחרת, המשתמשים בהם למטרות מדיניות. זו אולי הסיבה שמשקלם הסגולי בישראל קטן יותר משל הדרוזים.

ימי בראשית

ב-1984 חגגו בקיבוץ גדות מאה שנים לייסוד משמר הירדן והוציאו לאור חוברת על תולדות המקום. מאחר שהתישבנו על הקרקע בתקופה שבה נהרסה משמר הירדן והסורים ישבו בה, יש לנו עניין מיוחד לשמוע מעט על תולדותיה, כפי שהועתק מהחוברת שהוציא קיבוץ גדות.

רכישת הקרקע

אדמת משמר הירדן היתה שייכת לכפר מירון שלרגלי הג'רמק. ערביי מירון היו יורדים בתחילת החורף עם בהמות וזרעים לחרוש את אדמתם הרחוקה. כאשר ערביי הכפרים שבהם היו יורדים לחרוש בעמק, הם היו מתגוררים במערות הנמצאות עד היום בנקי-קי הסלעים. עם גמר הזריעה חזרו לכפרם ובזמן הקציר ירדו שוב לקצור ולאסוף את יבולם. אך ברכה רבה לא ראו הללו בעמלם. הבדואים השכנים היו מציקים לפלחי ההר ובזמן היעדרם היו עולים עם עדריהם על התבואה ומחבלים בה, ולא היה מי שימנע זאת מידי הבדואים. לפיכך נענו בחפץ לב להצעה למכור אדמה זו ליהודים.

ומי היה הקונה?

שני אנשים היו מעורבים בקניה. את הקרקע עם הזכויות קנה מידי ערביי מירון יעקב חי עבו, איש צפת, ששימש בה סגן הקונסול הצרפתי, בהיותו יוצא מרוקו הצרפ-תית. באותו פרק זמן, שנת 1884 (תרמ"ד), עלה ארצה ר' מרדכי יצחק לובובסקי, שבא בקשרים עם יעקב חי עבו והלה השפיע עליו שיקנה את האדמה ליד הירדן. לובובסקי היה בעל אחוזה בליטא וגויים-אריסים עבדו את אדמתו. בבואו ארצה סייר באדמות משמר הירדן והחליט להקים בה יישוב. הוא חזר לליטא, חיסל את עסקיו ועלה ארצה עם משפחתו. את השטח שקנה, למעלה מאלפיים דונם, החכיר לובובסקי לאריסים ערבים תמורת חמישית היבול עד שיחליט מה יעשה בו. את משפחתו הושיב ביסוד המעלה. למקום החדש קרא לובובסקי בשם "שושנת הירדן", כשתוכניתו היא להקים במקום חווה כמנהג אמריקה. הוא אף פנה וקיבל מטעם השלטונות רשות לבנות בניין גדול, כעין חאן, כדי לאכסן את השיירות העוברות מסוריה לא"י וחזרה.

הקמת המושבה

במשך שש שנים ניסה לובובסקי להגשים את תוכניותיו, אך לא יכול היה לבצען בכוחות עצמו בלבד. בשנת 1890 בא לפני לובובסקי דוד שוב, איש ראש-פינה, ובידו הצעה להקים ב"שושנת הירדן" מושבה. לשם כך, מציע דוד שוב, יותיר לובובסקי לעצמו 10% מהאדמה ואילו את היתרה ימכור לייסוד המושבה. הצעת דוד שוב נתקבלה והקרקע נמכרה במחיר של 16,000 פרנק בחשלומים לשמונה שנים. לרעיון ייסוד המושבה מצא דוד שוב תומכים מבין שכירי היום, שעבדו בראש-פינה וביסוד המעלה. את השטח בן אלפיים הדונם חילק דוד שוב ל-20 חלקות עיבוד, במטרה להקים במושבה 20 בתי אב. בסוכות שנת תרנ"א (1890) הוקמו שבעת הבתים הראשונים, עבור 7 משפחות שעמדו לעבור לגור במושבה החדשה. את הבתים תיכננו בשתי שורות, כאשר הרחוב חוצץ ביניהם. רצונו של דוד שוב היה, להקים מושבה שתוכל להסתדר ללא עזרת גורמי חוץ כלשהם ולא תיאלץ לקבל את אפטרופסות פקידי הברון רוטשילד (כפי שהיה בראש-פינה וביסוד המעלה השכנות). למושבה אף נקבע שמה והיה ל"משמר הירדן". התוכניות להקים מושבה עצמאית ול-הרחיבה נתקלו במהרה אל סלע המציאות. מעטים מאוד נענו לקריאתו של דוד שוב לבוא ולהתישב במקום (אפילו לא 20 משפחות) וגם אלה שהתישבו נקלעו במהרה לקשיים כל-כליים וכספיים קשים, כאשר עזרה מבחוץ אין.

(ימי בראשית - המשך)

הירדן - מקור המים

מקור חיים חשוב והכרחי לאדם, לבהמה ולאדמה החקלאית הינם המים. מקור המים למושבה היה הירדן, שזרם כמה מאות מטרים מבתיה. מאצל הגשר, בכיוון מערב, התפחל שביל צר וארוך בן כמה מאות מטרים במעלה הגבעה ובין הסלעים והולך אל המושבה.

שביל זה היווה את עורק המים של המושבה ולא נח מתנועה. מבעוד בוקר ועד חשיכה הלכו בו ילדים ומבוגרים רכובים על סוסים, פרדות וחמורים, ועומסים על הבהמות את פחי המים, ששימשו לשתייה לאדם, לבהמה ולעוף. במשך שנים רבות היתה זו דרך אספקת המים של המתיישבים, כאשר בחצרה של כל משפחה היה מיכל או בור לאגירת המים. שביל אחד שירד לירדן הוביל דרומה מזרחה למושבה אל טחנת הקמח. התחנה הוקמה דרומה לתל עתרת, בפתח השחיון והונעה ע"י מי הירדן. האיכרים היו מעמיסים את שקי החיטה על גב החמור ויורדים לאיטם בשביל המוליך לטחינת הגרעינים. היה זה שימוש נאות למי הירדן הזורמים למען הפעלת הטחנה. (היתה עוד טחנת קמח גדולה ליד תל עתרת שהיתה שייכת לערבי מצפת, בה השתמשו בעיקר ערבים).

אלה היו פני הדברים עד לראשית שנות העשרים.

קללת הקדחת....

מספר יוסף שניידר:

קדחת שחור השתן היתה המחלה הארורה ביותר באותם הימים, בלי מנוס, כמו היום מחלת הסרטן, חס וחלילה.

בזמנו לא היתה שום תרופה למחלה זו. רק יחידי סגולה, בעלי לב חזק שהעבירו אותם מיד לביה"ח בצפת - ניצלו.

העבירו אותם בארגז מרופד, קשור ל-2 חמורים. זה היה האמבולנס של התקופה. במחלה זו האדם איבד דם במהירות גדולה ומכיוון שעירוי דם לא היה מקובל, נפטרו האנשים תוך יממה.

אדמות משמר הירדן לא נקנו בבת אחת. בכל פעם שנקנתה חלקת אדמה חילקו אותה באופן שווה לכל האיכרים וכך לכל איכר היו לבסוף כ-17 חלקות אדמה, המפוזרות במקומות שונים.

את האדמות חרשו במחרשות-עץ, בעיקר עץ חרוב, אותן קנו אצל ערביי הכפר דהריה (ליד צפת). מחרשות אלו היו מפורסמות בטיבן. את המחרשות רתמו לשוורים.

חמורים היו כלי התחבורה הנפוץ ביותר.

המים לשימוש ביתי נשאבו, בעזרת דלי, מבור שהתמלא בחורף ע"י מי הגשמים. לכל בית היה בור והמים נאספו אליו ע"י הכוונת מי הגשמים מגג הרעפים דרך מרזבים לתוך הבור.

בקיץ, ובשנים שחונות גם בחורף, מילאו את הבורות הריקים במים שהובאו מן הירדן. תחילה הביאו את המים באסל ודליים ואח"כ בעזרת חמורים, עליהם העמיסו 4 פחים. מאוחר יותר השתמשו גם בעגלות, עליהן העמיסו חביות מים. בורות המים היוו מקור ליתושים ולקדחת...

(המשך בע' 7)

האנגלים בשער

במלחמת העולם הראשונה חנו במושבה גדודים תורכיים ואחרי-כן גדודים גרמניים. בעוד התורכים ידועים לשימחה, הרי הגרמנים זכורים לטוב. יחסם לתושבים היה יפה, חלקם אף גר בבתי האיכרים.

כאשר התקרבו האנגלים לגליל, ברחו החיילים התורכים לכל עבר. הגרמנים נסוגו אחרונים. אנשי משמר הירדן ביקשו מהם להשאיר חיילים במושבה עד הרגע האחרון, כדי לשמור עליהם מפני הערבים, שהתכוונו לנצל את החלל הריק ולבוז את המושבה. הגרמנים נענו לבקשה והשאירו פלוגת חיילים שנשארה במושבה עד הבוקר, כאשר הצבא האנגלי נראה מתקרב, וכך ניצלה המושבה. בלילה, לפני נסיגת אחרוני החיילים הגרמנים, הם פוצצו את גשר בנות יעקב. הפיצוץ היה כה עז שאבנים הגיעו עד לבתי משמר.

שעות ספורות לאחר נסיגת הגרמנים נכנסו האנגלים למושבה, כשהם עושים דרכם דרך ואדי ירדה למושבה ולירדן. היו אלה גדודים סקוטיים, הודיים ואוסטרליים. הם באו בעגלות גבוהות ובסוסים ועברו את הירדן ללא הגשר, בלי כל בעיות.

תוך שבוע תיקנו את הגשר. האנגלים התקבלו בשמחה, חילקו לתושבים הרעבים מצרכי מזון וכן השאירו חיילים לשמור על המושבה.

לדמות המושבה

משמר הירדן היתה מאותן המושבות של הברון שהוקמו על בסיס של ניהול חקלאות איכרית-פרטית. במשך 60 שנות קיומה לא הצליחה המושבה להגיע להתפתחות כלכלית וחברתית שתהיה תואמת את גילה. במיוחד בלט הדבר בהשוואה להתפתחותן של שאר צורות ההתיישבות בארץ-ישראל. - - - -

ביום 1.3.1947 התקיימה במשמר הירדן אסיפת איכרים בהשתתפות יוסף נחמני, נחמן אלכסנדרון, אברהם חנוכי ויוסף וייץ וכן 13 איכרים (שהיו אז כל בני משמר הירדן). באסיפה זו הוברר לאיכרים, שאין עוד להשלים עם ירידת המושבה, המתנוונת ללא תקווה, ולכן הובאה התוכנית להקים בסמוך למושבה, אך על אדמו-תיה, יישוב חדש (מעין הרחבה). - - - -

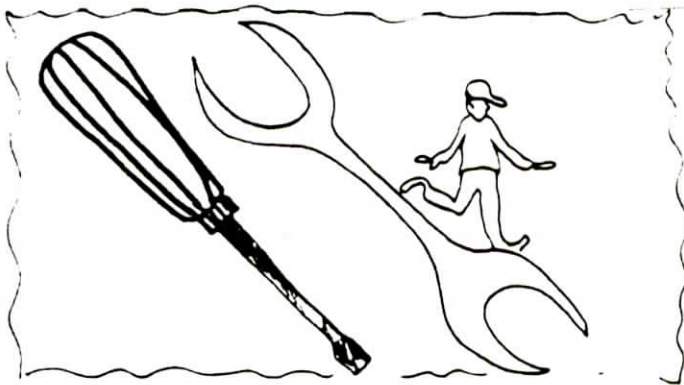
רעיון "ארגון וודג'ווד" נרקם עוד ב-1943, כאשר מרבית חבריו שירתו במסגרת הצבא הבריטי בחזית בנג'זי שבלוב. הללו היו חניכי בית"ר בגולה, שמטרתם היתה להקים בארץ לאחר שחרורם משק חקלאי שיתופי. בשנת 1946, לאחר שחרורם מהצבא, יצאו חברי הגרעין להכשרה בת 7 חודשים בכפר ויתקין. במהלך תקופה זו נקבע יעד למשמר הירדן, שרבים מאיכריה עזבוה. בחודש ינואר 1947 עלה הגרעין כולו למשמר הירדן והתישב בבתי הריקים. - - - -

השד אינו כל-כך נורא

או

איך נהמכתי לפועלת ייצור

יש להם שפה משלהם: S.V.F. או N.P.T., יחד עם עשרות ספרות - נאחה צריך לדעת שזה שלושת רבעי צול, הברגה חיצונית, מיועד רק לקיטור ולארה"ב, היותי צריכה ללמוד מושגי שפה חדשים, "תושבת" היא לא רק אזרחית בארץ שלנו, אלא חלק חשוב בברז; ב"מוט" לא רק קופצים, והאטם! לאטם יש תמיד בעיות, בקיצור, לומדים מתחת לעינה הפקוחה של עמליה ואוי-ואי אם שכחתי שלני-רוסטה יש ברגים ואומים מיוחדים, לא כמו אלה שיש לחמרון, שהבורג החיצוני קטן מה-פנימי. אם לא שמת לב לפרט קטן אחד - אתה עלול להתחיל לפרק עשרות ברזים שהרכבת בשקידה...

ואז, לבסוף, אחרי שהברגת, והידקת, ודפקת והרכבת וצבעת - בא המבחן הגדול: הבדיקה!! בדיקת אטימות הברז. מכניסים אוויר בלחץ, סוגרים ומכניסים למים. ותדע לך, אם מופיעה בועה אחת קטנה ואחר-כך עוד אחת ועוד... קח את הברז, פרק אותו לחלקיו - ולך תדע מה הפגם!!

אך בסוף העבודה, כשיש רק שורות שורות של ברזים עומדים זקופים כמו במיסדר של חיילים, כשידית הברז הכחולה או האדומה מזדקרת אל על כמו חנית או רובה - זה סיפוק!!

י ע ל נ

לא אכחיש - די חששתי להיכנס לעבוד במפעל. למפעל יש מאז ומתמיד תדמית של לכלוך, של רעש, של אבק ושל זיהום אוויר. אך מה? היה לי פסק-זמן בין אולפן לאול-פן. תמיד עבדתי בענפי השירות (בפעם האחרונה בשירותים תרתי-משמע) ולמען האמת, אף פעם לא היו לי תסביך או רגשי נחיתות בגלל זה, למרות שבימים עברו הבדילו מאוד יפה בין "ענף מכניס" ו"ענף שירות". הפעם רציתי משהו שונה.

בהיסטוריה של כפר הנשיא היו בחורות שעבדו במפעל בייצור. היתה אירית כן-חיים, ובלנש עבדה והיו בטח עוד. אך בתקופה האחרונה הבחורות - רק במשרדים.

יעל שפרונג עשתה את הצעד הרא-שון לכיוון האחר. בוקר אחד הופי-עה בחולצת פועלים כחולה, כנ"ל מכנסיים ואף נעלי בטיחות - נבוכה מאוד נכנסה כך לחדר-האוכל. עכשיו היא כבר חלק מהנוף, עם משמרות-ערב והכול. כל הכבוד, חשבתי. ולמה לא אני?

ובכן, הצעתי את עצמי לעבוד בהרכבת ברזים. בעצם לא היה לי מו-שג, מה זה. ברז אצלי - זה כזה כמו שיש לי במקלחת ובמטבח: גוף, ידית ובורג ועוד איזו הברגה איפה שהוא. ברז - אצלם הוא מורכב מאיזה עשרים חלקים שונים, כשכל הזמנה שונה בפריטים אחדים, כאשר סה"כ חלקים שונים במחסן אם אלפים!

נ פ י ל ת מ ש מ ר ה י ר ד ן (תקציר)

הקרב 5-10.6.48

עם פלישת צבאות ערב לישראל, אור ליום 15.5.48, הורע מאוד מצבה של משמר הירדן, בהיותה נקודה על ציר התקדמות חשוב לסורים במשימות הכיבוש שלהם בצפון הארץ.

ב-14 במאי 1948 פונו ממשמר הירדן הילדים ומרבית הנשים והזקנים. במקום נשארה קבוצה בת 50-60 לוחמים להגנת המקום, אשר הרכבה היה: איכרים ובני המ-קום - 10, חברי ארגון וודג'ווד - כ-20-25, תגבורת מיישובי הסביבה - 15-20. במקרה של התקפה ישירה ועזה של הסורים עמד במפקדת האיזור כוח נייד, שצריך היה לבוא לעזרת היישוב.

ההתקפה הראשונה 5.6.48

ב-5 ביוני, בטרם שחר, במחסה של הפגזת תותחים, צלחו כוחות סורים את הירדן כ-2 ק"מ מדרום למושב. הכוח הסורי התפצל לשני ראשים: ראש אחד תקף את הכפר הערבי טובא והראש השני התמקם במורדות הדרומיים של המושבה. כוח זה מנה 500 עד 600 חיילים, מצויידים במקלעים ומרגמות. אש המגינים מנעה אותם מלהמשיך ולהתקדם. התארגנה תגבורת בת 16 איש שהצליחה, תוך ירי והפגזות מצד הסורים, להגיע לחורשה הסמוכה למושב ובערב, בחסות החשיכה, להיכנס למושב.

ההתקפה השנייה 6.6.48

עם שחר ה-6.6.6 חידשו הסורים את הפגזותיהם והתקפתם על משמר הירדן. בתחילה הופיעו שוב במורדות הדרומיים של המושבה. בשעה 12.00 הגיע שדר מדרדה, כי תצ-פיוה שלהם גילו כוח סורי החוצה את הירדן במעברות הצפוניים. לא עבר זמן רב והחלה התקפת חי"ר סורי גם מצפון המושבה. כוח זה התקדם במהירות והגיע עד לגדר המושבה. מפקדת החטיבה שלחה שני תותחים לעזרה, שפגזיהם כווננו ישירות לגדר המ-שבה. הפגיעות היו מדויקות ולאחר הפגז השלישי החלה מנוסת הסורים. גם הכוח הדרומי, שראה את מנוסת חבריו בצפון, פתח במנוסה לכיוון צידו המזרחי של הירדן. לפי הערכות התקיפו הפעם את המושבה כ-2000 חיילים סורים.

ההתקפה השלישית - האחרונה - 10.6.48

בשעה 04.00 נשמעו הדי התפוצצויות של מוקשים מכיוון המעברות הדרומיים ובשעה 06.00 החלו היריות על המושבה. לאחר מכן באה חדירת כוח סורי לתחום המושבה דרך פישפש, שהיה בפינה הצפונית-מזרחית של החומרה המקיפה את המושבה. הסורים המשיכו להזרים כוחות דרך הפירצה, כוח סורי נוסף התקדם ממזרח וסגר על המושבה מדרום. בשעה 09.00 פתחו הסורים בהרעשת תותחים על כל איזור משמר הירדן, כדי למנוע כל אפשרות של הכנסת תגבורת מבחוץ. בשעה 10.30 נכנס השריון הסורי לפעולה ותקף את המושבה מכיוון צפון. בשלב זה אבדה השליטה על המצב, הקשר נותק וכל עמדה ניהלה את הקרב כראות עיניה. הקרב הוכרע בשעות הצהריים ועל הפרק עמדה שאלת הכניעה. הסורים, שהיו כבר בפתחו של מרתף המרפאה, מיאנו תחילה לקבל את הכניעה וירו בכל מי שניסה לעלות במדרגות, כדי להגיש בפניהם את הכניעה. רק לאחר ששוכנעו, שאמנם אין טומנים להם פח, דרשו מיושבי המרתף לעלות מתוכם. 39 אנשים הלכו בשבי ממשמר הירדן לדמשק, בהם 12 פצועים. 14 איש נפלו בהגנת משמר הירדן.

לפני 42 שנה

כשצפה יצחק עדר בניחותא בתוכנית האחרונה של "מני", הזדקף פתאום. הרי מראיינים שם אנשי הבריגדה היהודית ש"ערקו" והתחלפו עם עולים צעירים. גם יצחק היה בין ה"מחליפים" העולים. וכשהוזמנו בסוף התוכנית כל הנוגעים בנושא להת-קשר עם מני פאר, הוא החליט לכתוב לו. קטעים ממכתבו אנו מביאים כאן.

למני שלום רב,

בתוכניתך ביום שישי זה (18.3.88) שודר קטע על "עליית המדים" (המכונה גם "עליית ד'") ושבנו סופר על כ-130 אנשים השחליפו את "עריקי" הבריגדה היהודית, שנשארו באירופה לעיסוקי ה"בריחה" וה"הגנה".

החתום מטה הוא אחד המחליפים. חיליתי לעליה במחנה עולים שבבלגיה, בחודש מאי 1946.

כפי שתואר בתוכנית, נבחרתי גם אני מתוך השורה על-ידי אחד מחילי הבריגדה בשם אברהם מרגובסקי ממטולה. לאחר תדריך על סיפור חייו, קיבלתי ממנו את פינקסו הצבאי, הדיסקיות, מספרו האישי ונשקו. שיננתי את המספרים האלו. שלא כיתר המח-ליפים, לא הצטרכתי ללמוד גינוני צבא והצדעה או תרגילי סדד, כי הייתי חייל ותיק, שזה עתה השתחרר מהצבא הבלגי, לאחר שש שנים שירות בסדיר וכצבא המחתרת (ARMEE BLANCHE).

קורפורל אברהם מרגובסקי השתלכתי בין חיילי הגדוד השני של הבריגדה לקראת החזרתה ארצה. יצאנו מגנט ברכבת לטולון. המשכנו באוניה H.M.T. MATAROIA לעבר פורט-סעיד ומשם ברכבת למחנות חיל החפרים במדבר, ליד מקום בשם EL QUASSASSIN. כשיתר חיילי הבריגדה קיבלו חופשות לבקר באלכסנדריה, נאסר עלי לצאת את תחומי המחנה, כדי שלא אסתבך חלילה.

המשכנו משם, דרך קנטרה, עד לרחובות ברכבת והועברנו למחנה סַפֶּנֶד. עוד באותו יום הוברחנו (כתריסר "מחליפים" שהגיעו באותו משלוח) - דרך הגדר לבית אריזה בפרדסי קיבוץ נען, החלפנו בגדים והוכנסנו באוהלי ה"הכשרה מגוייסת" בקיבוץ זה. כעבור ארבעה ימים היתה "השבת השחורה" המפורסמת וכולנו נעצרנו, עם כל הגב-רים בקיבוץ, ונלקחנו קודם ללינת לילה בלטרון ולמוחרת לרפיח. בעת החיפוש והמעצ-רים לא הזדהינו, לפי ההוראות, אלא כ"יהודי מארץ-ישראל".

שחררתי מרפיח בשמי האמיתי, יחד עם היתר וחזרנו לנען. קיבלנו שם תעודות-זהות ומשם הגעתי, עם כמה מהמחליפים בקבוצתי, לגרעין הכשרה בכפר כלום, שהם היו חברים שם. גרעין זה הוא שהקים את קיבוץ כפר הנשיא, שהנני חבר בו עד היום.

כעשרים שנה לאחר מכן, בשלהי שנות השישים, הצלחתי לאתר את קורפורל אברהם מרגובסקי לשעבר, שבינתיים היה לסא"ל בצה"ל והתגורר עם משפחתו בצהלה. מצאתי אותו לאחר שכתבתי לכל נושאי השם "מרגובסקי" שמצאתי בספרי הטלפון ומתשובה של קרובת משפחה שלו, שמסרה לי את שמו החדש ואת כתובתו. היתה לנו פגישה מרגשת שבה נפגשו שתי המשפחות, שלי ושלו.

אשמח כמובן להשתתף בפגישת המוחלפים עם המחליפים.

קבל נא את איחולי לחג שמח
בכבוד רב
יצחק עדר (לפנים גרוסברד)

על הרגשת בטחון וחוסר בטחון

לאחרונה קראנו הרבה בעלון על מינויים בטחוניים, רב"שים נכנסים ויוצאים, תרגילים וכו', וזה עוד עלול לתת לחברה הרגשה מדומה של ביטחון. ובכן, לצערי, אני רוצה לחלוק על הרגשת סיפוק זו ולהעמיד את הדברים באור יותר ריאלי.

במשך כל השנים היו שני תפקידים במשק: (1) מא"ז (מלחמתי), (2) מא"ז לעניינים שוטפים (או רב"ש) - וקיים הבדל אדיר בין השניים. הרב"ש הוא אחראי על תפקידי שמירה, מחסן נשק ואחזקה תקינה של מתקנים בטחוניים, כגון גדר ביטחון, תאורה וכו'. למעשה הוא האחראי כלפי משמר הגבול והצבא בנושאים אלה וגם בענייני צווים של חברים.

לעומת זאת המא"ז הוא בראש ובראשונה מפקד! אופיו חייב להיות החלטי, סמכותי, מסוגל לעשות הערכות מצב במהירות ובשיקול-דעת, להחליט החלטות טקטיות גורליות ולתת פקודות ברורות! ברגע שיש חבר כזה עם התכונות האלה, זה נותן לחברים, ובפרט לחברות, הרגשת נוחות וחוסר דאגה, ובעיקר אמון - כמעט עיוור - במנהיגות בשעת חירום. ועל-מנת להשלים את המצב הרצוי הנ"ל, נהוג היה גם לבחור בוועדת ביטחון, אשר עומדת לימין המא"ז, הן לשיקולים בטחוניים והן לתיאום עניינים משקיים.

לעניות דעתי, כל הנ"ל ל א קיים אצלנו, לא היום ולא בשנים האחרונות. כבר לפני מספר שנים הועלתה הבעיה בפני המזכירות והיא לא הצליחה להתקדם במציאת פיתרון. מאחר ולא הועמדנו בשעת מבחן, הבעיה טואטאה אל מתחת לשטיח והשתעשענו שאצלנו הכול בסדר.

השאלה היא, מי יתן את הדין ב"ליל גלשוניים" בכפר הנשיא....?

א ד י

התערוכות זשורליים

מ י כ א ל כ ה ן

אמריקה, אמריקה! מדינה מענ-
ינת מאוד, תוססת מאוד ותערוכת של
גישות רציניות לבעיות מחד - וכאילו
הכול משחק, מאידך.

נתחיל במוקדמות לבחירת הנשיא. כעת
מתחרים ביניהם כל מיני מועמדים משתי
המפלגות הגדולות, כדי שהוועידות של
המפלגות תבחרנה כ"א את מועמדה שירוך
לתפקיד נשיא ארה"ב. קרקס ממש. לא
שמעתי אף דיון רציני על מדיניות.
העיתונות מטפלת בעניין כאילו במירוץ
סוסים או בחירת מלכת יופי. המועמדים
חובשים כובע בוקר בטקסס, מכינים קלמ-
בייק בקרוליינה, לובשים בגדי עבודה
כחולים בדיטרויט וכו' וכו'. משחירים
את השם אחד של השני גם ברמזים אישיים
ביותר. אחרי שהוועידה מחליטה על המו-
עמד, כולם חייבים לתמוך במאה אחוזים
במועמד זה, שרק שבוע קודם לכן תקפו
אותו כלא מתאים, לא יוצלח, שקרן ועוד.
שיטה מוזרה ויכולה לפעול רק במדינה
ששוכנת בביטחון ובשלווה.

נדמה לי שכבר תיארתי את הטלוויזיה
האמריקאית. כל שלוש דקות בערך הם
מפסיקים את השידור ומעלים פרסומת
מסחרית על המסך, ולא משנה אם זה חד-
שות או סרט או תוכנית ראיונות. פשוט
מפסיקים ומקרינים את הפרסומת, אם
היא מתאימה מבחינת התוכן או לא. אז,
באמצע חדשות על איזה רצח הם מסוגלים
להפסיק את השידור ולפרסם פרסומת טפ-
שית על מזון לחתולים. במידה מסוימת
זה עוזר לנו, כי אחרי תמונה קשה של
חיילים ישראלים מרביצים לנער בכל
חלקי גופו, התוכנית עוברת לפרסומת.
היהודים מודאגים מאוד מהמתרחש פה.
אך הם חלוקים בדעותיהם כמו פה.
קראתם בוודאי מה שקוף, ראש העיר ניו-
יורק, אמר - שעלינו לסגור את השטחים
ולהפסיק את המהומות בכוח בלי להתחשב
בדעת הקהל בארה"ב. יש אחרים שתומכים
בשלום עכשיו ויש שתומכים ב"כך". בכל
אופן, לחץ בכיוון אחד לא נראה מהם.

אמריקה - מדינת היוזמה החופשית!
בדאלס משקיעים 23 מיליון דולר, כדי לה-
פנך את המקום שממנו לי אוסונלד רצח את
הנדי לאתר דיירות! גרוטסקה - לא?

לא רק כאן יש בעיות עם שופטים - שו-
פטת של בית המשפט העליון של קווינס,
אחד המחוזות הגדולים של ניו-יורק, מוא-
שמת בהעברת שלמונים לנשיא המחוז ולמפ-
לגה הדימוקרטי. השופטת היא השלישית
בין השופטים של המחוז שעליה לעבור
חקירה כזאת. שניים כבר נמצאו אשמים,
אחד בבית-סוהר לתקופה של חמש שנים ועוד
אחד לשנה.

בעיות חקלאות - כפי שידוע, המושבים
והקיבוצים דורשים עזרה רצינית מהממשלה,
כדי לפתור את בעיות החקלאות בארץ. בארה"ב
מוסד ממשלתי, שתפקידו להלוות כסף לאיכרים,
בנה תוכנית לבטל 7 ביליון \$ של חובות,
כדי לאפשר לאלפי חקלאים להמשיך לפעול.
במדינה הקפיטליסטית ב"ה הידיעה" הממשלה
רואה את החשיבות בחקלאות ובהישארות של
חקלאים בכפריהם. האם גם כאן הממשלה תהיה
מספיק חכמה?

מימון בחירות. בארה"ב אסור ליחיד לתרום
יותר מ-1000 \$ למועמד לנשיאות. חברות,
איגודים מקצועיים - אסור להם בכלל לתרום
למועמדים. התקרה לתרומה אנונימית - 50 \$
ותרומה במזומנים מוגבלת ל-100 \$. כל סכום
נוסף לזה - רק בצ'ק. כל זה כדי שהנשיא לא
יהיה מחויב כספית ליחיד או לקבוצת לחץ.
האם יש אפילו אפשרות קלושה שחוק כזה ית-
קבל בארץ?

טוב, זהו על ארה"ב. בוודאי אתם מעוניי-
נים לדעת מה עם המפעיל? כרגע עוד קשה
להבטיח שנמכור מיליונים. דבר אחד כבר
ברור - כל אלה שראו את המפעיל על שולחנם
התעניינו בו וראו בו מוצר יפה, יעיל ומ-
עניין. עכשיו עלינו למצוא את הדרך, להפוך
את המצב האיסטרטגי הטוב הזה ליתרון טקטי
כפי שאומרים בשח. חברה גדולה מאוד בשטח
הכרזים הכדוריים לקחה דגמים לבדיקה מעבד-

(המשך בע' 13)

(הערות שוליים - המשך)

תית שלהם. אם הבדיקה תצליח, הכניסה לשוק תהיה הרבה יותר קלה.

קצת על פוליטיקה. השבוע התקיימה ישיבה של המזכירות הרחבה של התק"ם לדון על הפעילות של התנועה בעניין השטחים והצעת האמריקאים. קשה לנהל תנועה שהיא תערובת של מטרות פוליטיות, כלכליות וחברתיות ואינני רוצה להת-יחס לסיבוכים הגדולים שיש במבנה - רק לישיבת המזכירות הרחבה שמשתתפים בה כ-50 חברים, חלק מהם צעירים שאחראים לנוער, חלק שחושבים שגם אני נוער! אולי יושב-ראש חזק מאוד היה מצליח להגביל את אורך הנאומים וגם את כל ההערות הלא-רלבנטיות לבושא, אך בישיבה הזאת היו"ר לא הצליח. מה לומר לכם - יצאתי עייף!

אגב, כל פעם שאני מתחיל להתעסק בפוליטיקה, אני מתעייף מהר מאוד - סימפטום (תסמונת) פרוידיאנית (כפי שאריק היה כותב!). בכל אופן, התוצאה היתה לפי רוחי. אף אחד מן הנואמים, גם אלה שנחשבים כניצים של התנועה, לא התנגד לסיסמה "שלום בעד שטחים" וכולם הצביעו בעד הקמת מטה פעילות, שתפקידו ליזום ולרכז את הפעולות הדרושות, כדי לנסות לשכנע את הרחוב הישראלי בצידקת עמדתנו.

פיקנטריה יהודית: באחת הטיסות ישבתי על-יד יהודי אחד והוא כמוכן ישב על-ידי. אמרתי משהו לדיילת ותיכף שאל אותי - "אתה מסקוטלנד?" "כן, עניתי, ולפי המיב-טא גם אתה." "ושמך?" "מיכאל כהן" - ושלך?" "גם כהן." "איפה גרתי?" "ברחוב זה וזה בגלזגאו." "אה, הבן של הרי כהן - אתה יודע שהדוד שלי התחתן עם הדודה שלך ונשעו לגינו-זילנד לפני מלחמת העולם הראשונה?" זהו העולם הקטן של היהודים.

הוי- התחבורה!

לכל הנהגים במפעל - האם אתם תמיד צריכים אוטו לכל אחד, לפעמים 5-6 האם אי-אפשר להגיע לפגישות בנסיעה משותפת העירה ומשם - במונית? האם אתה, שנוסע מהמחלקה לברר משהו או לשיחה עם מישהו, לא יכול להגיע באוטובוס? ואתה, בעל תפקיד או מרכז ענף - האם אתה לא יכול להגיע באוטובוס? האם אתה, שנוסע לחיפה, לא יכול לצאת עם בני ב-5.30 ולא לקחת אוטו יותר מאוחר? תחכה קצת בבית-קפה בהגיעך לעיר ואז תיגש לפגישתך - ולא צריך בשביל זה אוטו צמוד.

ואתה, חבר שעובד בחוץ עם אוטו צמוד, האם לא עלה על דעתך לקחת נוסעים שצריכים להגיע לאותו מקום, שאתה נוסע אליו? זה יקח אולי קצת יותר זמן, אבל עזרת לחבר קיבוצך.

האם כולכם עושים חשבונות כמו שאני צריכה לעשות במרפאה, כדי לענות על הצרכים שלנו?

לא אגיד למה ההוא נוסע כל שבוע באוטו או למה הילדה ההיא צריכה תחבורה - כי כולם מקבלים תחבורה לפי התקן של ועדת הבריאות ואין צורך להסביר. יש גבול למה שאפשר לדרוש מענף אחד להתחשב, לבדוק, לעשות חשבון...

ולחבר שמוכסחת לו תחבורה - הכול רשום מראש אצל סדרן התחבורה וסדרן העבודה. רצוי שתתקשר עם סדרן התחבורה לוודא שהכול מסודר. בקשר לנהג (אם זה חשוב לך) עליך לשאול את סדרן העבודה.

נ ט ע

נפתלי הרץ אימבר - והשטחים.

"כל עוד בלבב פנימה

נפש פלשתינ הומיה

ולפאתי מזרח קדימה

עין לפלשתינ צופיה -

עוד לא אבדה תקוותנו

התקווה בת שנות אלפיים

להיות עם חופשי בארצנו

ארץ פלשתינ - בירתה אל-קודס."

כך כתבה בת כיחה ח' חמודה (ואינטליגנטית) במהלך "שבוע הנושא המרכז" בבי"ס "עמק החולה", שהסתיים זה עתה.

בסיכום אותה הפעולה, שמיד אדווח עליה, הוסיפה אותה בת:

"אני לא מזדהה עם הפלשתינים, אבל אני רוצה שיידעו שמה שאנחנו הרגשנו לפני כמה שנים, הם מרגישים עכשיו." ואל תגידו לי שהצעירים, גם הצעירים מאוד, לא רגישים למתרחש בימים אלה סביבם.

כמה מילים על המסגרת שבה התבטאה אותה בת: בשבוע הנושא המרכז עבדה כל חטיבת הביניים בקבוצות רב-גיליות במוקדים שונים, כשהמאחד בין כל הפעילויות היה "40 שנה למדינה",

"צוותי מורים הכינו "תחנות" שונות, שכללו מיגוון נושאים, וביניהם "דימוקרטיה", "אומנות", "עדות שונות". הופיע גם עיתון יומי. אני עבדתי בתחנה "אישים שהשפיעו על התפתחות המדינה".

הילדים נתבקשו, בין היתר, להתייחס להתאמת ההימנון לימינו, "להתווכח" עם יצחק שדה על "ידמות הלוחם הטוב", לחבר תשדיר שירות בשם בן-גוריון להתיישבות בנגב, ועוד.

לא כל התלמידים ביצעו את כל הפעילויות, אבל אביא עוד כמה "פנינים".

בית נוסף ל"התקווה":

"כל עוד ערבים וערביות

זורקים בקבוקי תבערה ברחובות,

החיילים שלנו יכו אותם באלה

ואם יתעצבנו ישתמשו בחת-מקלע -

(והעיתנות העולמית תעשה שם מסיבה)

עוד לא אבדה תקוותנו - - -"

"מלחמות עברנו וגם הרבה קשיים.

שילמנו במחיר חיים של חיילים.

יש כבר מדינה לעם היהודי,

אבל רק בניו-יורק תמצא ישראלי.

עוד לא אבדה תקוותנו - - -"

(המשך בע' 15)

יש גם מי שנתבקש לכתוב מילים אחרות ל"ירושלים של זהב", ולמרות שהרמה הספר-
רותית אולי איננה משופרא דשופרא, משתקפים גם כאן הדאגה והבלבול:

"זוהי ירושלים של היהודים,
זוהי ירושלים מוקפת בשטחים,
זוהי בירתנו - לא של עם אחר,
זוהי בירתנו - עליה לא נוותר."

שם עומדת ממשלתנו, דנה בבעיות
שלארצנו אף פעם לא חסרות.
הכלכלה והמצב בשטחים -
ובעולם עלינו כועסים.

אך אנו בכול עומדים
ולעולם לא מוותרים.
רוצים שלום ולא מקבלים,
צי בשביל זה צריכים לוותר על שטחים!"

כדי לסיים בנימה קצת יותר קלה, אביא לכם כמה מהחשדירים' להתיישבות בנגב.
בצעירותנו הנגב הצטייר כסוף העולם - לא כך לדור הצעיר הנוכחי.

"הנגב שלנו הוא משהו - פגז,
אז בוא אלינו - תן גז!"
"אם אתה רוצה חיים טובים -
בוא לנגב ותגשים!"

"אם אתה רוצה שיזוף -
בוא לנגב ותחוש."

"בנגב תתישב -
אם טבע אתה אוהב."

"אל תאמר
אחרים יעשו
אחרים יבנו!
תבוא לכאן
וחייך ישתנו."

היו עוד הרבה דברים יפים בשבוע זה בבית-הספר - אך אם תשאלו את צאצאיכם,
אל תתפלאו אם יגידו: "משעמם". ככה זה!

א נ ג ה

לילי רזניק וכל המשפחה רוצים להודות
לחברים ולחברות על השתתפותם הכנה בצערנו
במות הבעל והאב, אוברי. תודה מיוחדת
לאמיל פרנק, שניהל את התפילות במשך ה' שבעה'
וב"שלושים" בבית הקברות.
תודה.

צדור ברכות

מבט אחרון על חגי החורף.

מסיבת הפורים היתה מוצלחת מאוד, וזאת בנודאי הודות למאמצי הצוות ולכל אלה שנענו ברצון ועזרו בשטחים כה רבים.

לכן, בנוסף לאלה שכבר צויינו, אנו מודים

- למעין ולרג'י ולעוזריהן, שדאגו לפרסם מוקדם, כך שהיינו כבר במצב-רוח טוב עוד לפני החג.

- לנוגה, למעין ושות' (וכמובן לשחקנים ולקריינים) על קריאת המגילה והפורימשפיל המרגשים.

- לוויטה, לג'ויס, לקרול ולאמירה על מיבצע משלוח-מנות; ולכל מי שהכינו מתנות מחממות לב. (במיוחד לשוש ולריימונד שזכו בפרס "איש-לרעהו").

- לבעלות "הזינגבוקסיס" של החברים והילדים.

- וכמובן, לצלמים, שעבדו קשה במשך האירועים השונים, כדי להנציח את הכול.

- וכאן המקום להודות לציבור כולו על שאצלנו פורים הוא עדיין חג במובן הרחב ביותר ולא התדרדר לחגיגת שיכורים ותו לא.

מי יתן ונהגוג יחד עוד הרבה חגים, כל אחד והאופי והצביון המיוחד לו - ושהרבה חברים יבקשו להצטרף לצוותים השונים (פרטים אצלנו).

שולמית פ.

בשם ועדת החגים

(מדיוני ו. הקליטה - המשך)

(9) נגה דיבון

משפחת דיבון הגיעה למשק בנובמבר. נגה לומדת ועובדת חלקית. סוכס שנגה תהיה "סטודנטית מאומצת" עד סיום לימודיה בתחילת הקיץ ואז תתחיל את תקופת המועדות.

(10) לורן אנגלסברג

הוועדה אישרה את בקשתה של לורן לעבוד 3 ימים בשבוע כאחות בבי"ח בצפת והע-בירה את בקשתה לו. כוח-אדם לאישור. בשל האופי המיוחד של הבקשה התקיים על כך דיון גם במזכירות, שתמכה בבקשה.

(11) סבב נקלטים בענפים

התקיים דיון בנושא ה"סבב", בהשתתפות קרול וג'קי והועלו נקודות החיוב וה-ביקורת על ה"סבב" כשיטה. בסיכום הוחלט שאנו ממשיכים לתמוך ב"סבב" כעיקרון, אולם נדון לגבי כל נקלט, באיזה אופן יתרום ה"סבב" לקליטה הנכונה ביותר עבורו.

ד ל י ה

תערוכת תכשיטים מפימו וגם מכסף יביאו אלינו שולמית ואיציק מחר, בשבת 26/3.

התערוכה תתקיים מחת למועדון ואם יירד גשם - במועדון. המכירה רק בכסף מזומן.

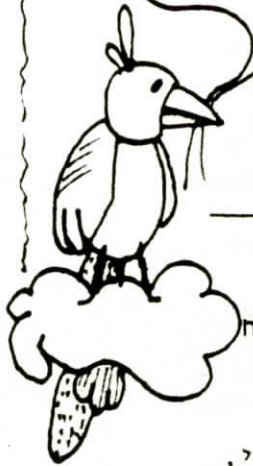
נַעֲיָמוֹ!

ליל הסדר יתקיים בחדר-האוכל

ולכן כל כיסא במשק דרוש לחדר-האוכל לערב זה. חברים שאוכלים במקום אחר במשק לא יכולים לקחת כיסאות מחדר-האוכל, המועדון, הפאב, האולפן, הבריכה, המפעל וכל המשרדים.

הכול בתכנון לערב בחדר-האוכל.

לכולם חג שמח! - נטע

ילדי גנון יסמין מבקשים:
אם יש למישהו תנור אפיה
שאינו בשימוש אנחנו מאוד נשמח
לקבל אותו, כדי שנוכל לאפות
עוגות וחלות לשבת.
אנחנו נודה לכם מאוד -
זיו, גלעד, דביר, אייל, חלומי,
נירית, עידן, איתמר, דר, רועי,
שירן, טל ושחר.

כל מי שברשותו או על אופניו
ארגזים של חלב או ירקות
מתבקש להחזירם לאקונומיה עד
1 באפריל.
אחרי תאריך זה מי שיימצא
ברשותו ארגזים כאלה יחוייב
במחירם המלא.
ג'קי עמר
מרכז השירותים

לספריה יש עכשיו טלפון - ומספרו 985. אך שימו לב: אותו טלפון מחובר לטלפון החום שליד אשנב המזכירות. לפני שאתם מחייגים, האזינו אם אין שיחה בקו זה.

רכב

שיטת תדלוק חדשה - תזכורת!

אנו חוזרים ומזכירים כי השיטה החדשה
תופעל לגבי כל המשקים (ומפעליהם) החל
ב-1.4.88.
מתאריך זה בטלים כל ההסדרים הקודמים.
להלן רשימת תחנות הדלק שבהסדר:
(רשימה זו תלוייה גם על דלת סידור-
תחבורה).

1. כל תחנות "סונול" בארץ.
2. תחנת "פז" - ראש-פינה.
3. תחנת "דלק" - צומת אלונים.
4. תחנת "דלק" - נימר גאבן - צומת-גולני.

5. תחנת "פז" חופית - הפזנון כביש-החוף.
6. תחנת "דלק" מחלף זכרון, בעלייה לכביש-החוף.
7. תחנת "דלק" ראש-פינה.
8. תחנת "דלק" גינוסר.
9. תחנת "דלק" - סבריה.
10. תחנת "דלק" - רמת-ישי.
11. תחנת "דלק" - מירון.
12. תחנת "דלק" - מבואות חיפה.
13. תחנת "דלק" - זכרון-יעקב.
14. תחנת "דלק" - קצרון.
15. תחנת "דלק" - מגדל-שאמס.
16. תחנת "דלק" - בוקעתא.

לכולם - נסיעה טובה,

נוכחים: לני י, יענקל מ, דודו פ, קרול ב, ישראל א, שרה ד, מקס מ, שאולה א, מיכאל ד.
נעדרה: ג'וליה נ.

1. עניני ועדת בנים מוזמנים: ונסה, ארוין, גרשי.

א. הצעה למסלול צעירים בכפר הנשיא 88.

התקיים דיון בחלק הראשון של התקנון לגבי המסלול. החלק השני בנושא שיטת הותק יובא למזכירות בקרוב. התקנון יחולק לחברים לפני שיובא לאישור. האסיפה.

ב. סכום עבודתה של ונסה כרכזת ועדת בנים

שמענו מפי ונסה דו"ח על פעילות ו. הבנים ועל עבודתה כרכזת הועדה. המזכירות החליטה כי יש מקום כי גם החברים ישמעו את ונסה אשר תסביר גם באסיפה את אשר ציינה בישיבת המזכירות.

2. א ה " ל - אשראי הולם להתישבות

ניתן הסבר מפי מיכאל דוארי על סדור האה"ל - אשראי הולם להתישבות - ההולך ומתגבש בימים אלה בין שתי התנועות הקבוציות והבנקים.

3. שנוי שיטת חלוקת הסגריות. מוזמן: לו וו

לו הציג הצעתו - כשיטה חדשה לחלוקת הסגריות. הדגיש שהיזמה לדבר אינה רק שלו, אלא גם ביזמת רכזת ועדת החברה.

לו ציין בנוסף שכוונותיו הן לאו דווקא כחנוך צבור הבוגרים אלא שיטת חלוקה הולמת ושיטה שתמנע עידוד עישון בקרב השכבה הצעירה. ההצעה תודפס ותחולק לכל החברים, ולאחר מכן תובא לאסיפה.

4. אמנון המאירי הודיע על עזיבה. כוונתו היתה להצטרף למרים בסוף מרץ, השוהה כבר בחו"ל, אך אמנון נענה לבקשת מוסדות המשק להשאר עד תום עונת הזריעה.

* * * * *

נוכחים: קרול ב, מיכאל ד, יענקל מ, שרה ד, ישראל א, לני י, מכס מ, שאולה א, דודו פ.

נעדרה: ג'וליה נ.

הוזמן: גדי עמית.

1. הלוואות "כגין הורים" לבנים שעזבו.

אחד הסעיפים בתקנון של "סיוע להורים שבניהם עזבו" מתייחס לנושא של הלוואות וערבויות לבנים עוזבים. עד כה ההלוואות ניתנו על ידי קרן התק"ם, ואנר נתבקשו לשמש כערבים. לקרן היום אין כספים לשם מתן הלוואות. החלטת המזכירות היתה שבמקרה הצורך קבלת הלוואה תהיה דרך המשק, שכן יתן את ההלוואה, והסדורים לקבלת ההלוואה ייעשו באמצעות התק"מ.

2. נתקבלה פניה ממשרד החוץ עבור ישראל א' לשליחות מסעם לחו"ל למשך שבועיים, לקראת סוף אפריל. המזכירות אשרה.

מוזמנת: שריטה.

3. נושאים לקראת מרכז התק"ם.

א. ישוב סכסוכים בדרך של בוררות מוסכמת.

הצעה לקיים צוות בוררים קבוע בתק"ם שיטפל בסכסוכים בין חבר לקבוצו, בין קבוצים, בין קבוצ לתנועה וסכסוכים שונים שלא יושבו בין הצדדים.

עד כה לא היה גוף נצוות שריכז וטיפל בנושא הבוררות, וכל נושא של אי הסכמה בין הצדדים טופל על ידי גופים שונים.

ב. "תושבים" בקבוצ

(א) מזכירות התנועה שוללת קיום מצבי תושבות בקבוצ שלא במסגרת המפורטת להלן:

1. חבר

2. מועמד

3. בן קבוצ שטרם התקבל לחברות ו/או למועמדות.

4. הורה או בן משפחה נתמך (למעט "בן זוג").

5. שכירים ובני משפחותיהם לתקופת זמן מוגבלת כמתחייב מהסכם העבודה אתם.

6. מי שהגיע כהן/בת זוג של חבר/ה ומפאת גילו לא הוצע לקבלו לחברות, על פי הסדר שיקבע עמו.

(ב) בקבלת מפשחות נקלטות לקבוצ - המשפחה תתקבל רק אם בני הזוג יתקבלו כתורים. במקרה

שאחד מבני הזוג לא יתקבל - קבלת המשפחה לא תאושר.

הנושא הועלה כחפוש אחר פתרון הולם לבעיות שנתעוררו במספר קבוצים של חבר שהפסיק חברותו בקבוץ, ובכל זאת המשיך להתגורר שם, ונוהג בניגוד להחלטות הקבוץ.

הכוונה היא להביא לשינוי בתקנון האגודה שיתן תוקף משפטי לאפשרות להוציאו מהקבוץ, הוא וכן זוגו.

4. ג'ורג' נ' הודיע על כוונתו להינשא בקיץ להלן סלקיו בחירת לבו.

5. המזכירה דווחה לחברי המזכירות את אשר ארע עם מכונית הסובארו, שנלקחה ללא רשות מסידור התחבורה ונמצאה נטושה במטע האבוקדו, כתוספת 3 8 0 ק"מ על מונה הק"מ.

חברי המזכירות רואים העניין בחומרה רבה, והעניין נמצא בטסולו של מרכז ו. תחבורה.

נוכחים: קרול ב, מיכאל ד, יענקל מ, שרה ד, ישראל א, לני י, מכס מ, שאולה א, דודו פ.

בעדרה: ג'וליה נ.

הוזמן: גדי עמית.

1. הלוואות "כגין הורים" לבנים שעזבו .

אחד הסעיפים בתקנון של "סיוע להורים שבניהם עזבו" מתייחס לנושא של הלוואות וערבויות לבנים עוזבים. עד כה ההלוואות ניתנו על ידי קרן התק"ם, ואנר נתבקשו לשמש כערבים. לקרן היום אין כספים לשם מתן הלוואות. החלטת המזכירות היתה שבמקרה הצורך קבלת הלוואה תהיה דרך המשק, שכן יתן את ההלוואה, והסדורים לקבלת ההלוואה ייעשו באמצעות התק"מ.

2. בתקבלה פניה ממשד החוץ עבור ישראל א' לשליחות מסעמם לחו"ל למשך שבועיים, לקראת סוף אפריל. המזכירות אשרה.

מוזמנת: שריטה.

3. נושאים לקראת מרכז התק"ם.

א. ישוב סכסוכים בדרך של כוררות מוסכמת.

הצעה לקיים צוות כוררים קבוע בתק"ם שיטפל בסכסוכים בין חבר לקבוצה, בין קבוצים, בין קבוצ לתנועה וסכסוכים שונים שלא יושבו בין הצדדים.

עד כה לא היה גוף נצוות שריכז וטיפל בנושא הכוררות, וכל נושא של אי הסכמה בין הצדדים טופל על ידי גופים שונים.

ב. "תושבים" בקבוצ

(א) מזכירות התנועה שוללת קיום מצבי תושבות בקבוצ שלא במסגרת המפורטת להלן:

1. חבר

2. מועמד

3. בן קבוצ שטרם התקבל לחברות ו/או למועמדות.

4. הורה או בן משפחה נתמך (למעט "בן זוג").

5. שכירים ובני משפחותיהם לתקופת זמן מוגבלת כמתחייב מהסכם העבודה אתם.

6. מי שהגיע כהן/בת זוג של חבר/ה ומפאת גילו לא הוצע לקבלו לחברות, על פי הסדר שיקבע עמו.

(ב) בקבלת ממשחות נקלטות לקבוצ - המשפחה תתקבל רק אם בני הזוג יתקבלו כחברים. במקרה

שאחד מבני הזוג לא יתקבל - קבלת המשפחה לא תאושר.

חבררים, הוררים, שלום.

בשעה טובה אנו פותחים את המיני-מרקט ביום ה' - 24.3.1988.

שעות הפתיחה יהיו כל יום מהשעה 12.00 עד השעה 15.00.

ביום ה' גם בשעה 18.00 עד השעה 20.00.

בשבתות לחיילים, סטודנטים ועובדי חוץ בלבד

מהשעה 12.00 עד השעה 13.30.

כפי שהוחלט באסיפה המצרכים יהיו חופשיים.

אנו נבצע רישום נסיוני על חלק מהמצרכים כדי לעקוב ולנסות לעמוד

בתקציב שהוחלט עליו.

להזכירכם עם פתיחת המיני-מרקט, חלוקת המצרכים תתבצע אך ורק במיני-מרקט. החברים

מתבקשים לא לגשת לאקונומיה.

כל המצרכים יהיו לרשותכם, כולל חלב, פרט ללחם, שניתן להשיגו כרגיל בחדר-האוכל.

מקווים לשתוף פעולה
מצדכם

צוות המיני-מרקט
ורכז השרותים.

TO ALL THE CHAVERIM AND PARENTS - S H A L O M

At last we are opening the MINI-MARKET - on THURSDAY 24th MARCH.

Opening hours will be DAILY from 12.00 noon till 14.00(SUNDAY - FRIDAY)and THURSDAYS from 18.00 - 20.00 as well.

As decided at the General Meeting, the products will be free of charge. We shall carry out a trial record of some of the products, in order to keep track of expense involved and to try to remain within the budget which was decided upon.

Please note that with the opening of the MINI-MARKET, the distribution of products will be made only at the mini-market. Parents and members are requested not to go to the economia.

All the products, including milk, will be available to you, except bread which will be in the dining room as usual.

Hoping for your co-operation.

The Mini-Market staff, and Services Manager (Jacky Amar)

GOOD LUCK!

NEWS OF THE WEEK

* Our school leavers, Dishon Bilgory, Gal Aptrut and Yochai Wolffin celebrated the end of their school years with a show for parents and relatives. They are now preparing for their final exams. Hilah Aptrut, who studies in Kiryat Sh'moneh, is continuing her regular studies till the summer.

* You will no doubt read these lines after your first visit to the "mini-market" which opened this week. In the meantime opening hours seem adequate, but no doubt there will still be changes. We wish Benny Forster & Co. every success.

* Irit and Moshe Gershman are back with us. Welcome home!!

* Did you know that the delicious sweet and savoury dishes served at the Moroccan evening were prepared for us by Sarah Kornblit's mother and Jackie Amar's sister? All our compliments.

* The first consignment of our new "Habonim" product was dispatched to the U.S. this week. If it has a good reception, our economic position should change for the better in the future. Our agent is David Steele. Keep your fingers crossed....

* Our library is really being modernised. A couple of weeks ago it was computerised, and now there is also - wait for it - a telephone! But there is one snag. It is a branch-line off the telephone hanging on the wall near the office. So if you want to dial from there and hear a conversation going on, just give Me'ir a chance to finish before you use the 'phone. All we need now is a bit more room for the books.

* A big Mazal Tov to Uri Shuval and to his bride Avital. The wedding took place at kibbutz Giv'at Chayim this week, but you will be able to tender your personal good wishes at the reception which will take place here in a couple of weeks' time.

SHABBAT SHALOM and
good health to all

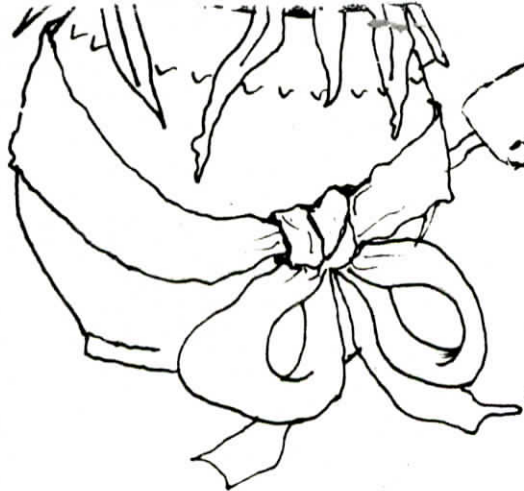
Inge

JAHREZEIT

13 Nissan -

Mrs. Lily Marianowsky

מזל טוב מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

27.3.88. Rachel Avidor
Dotan Ma'ayan
Le'or Schwartzmann
28.3. Betty Eder
Batyah Whitham
Ofer Frank
Anat Nitzan
Nerya Agam
Rimon Franklyn
Eyal Easton

29.3.88. Jack Ben-Nathan
Tsipporah Samberg
Neil Sharky
Shontall Basso
Amalia Levine

30.3.88. P'ninah Golan
Tsilla Ben-Reshef
31.3. Ayalla Edelstein
Dalyah Buskilla
1.4. Michael Cohen
2.4. Edan Shuval
Ronnie Wagner

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

27.3.88. Ruthie & Gaddy Amit
Shoshana & Lenny Yodaiken
29.3. Bathsheva & Laurence Marcuson

2.4.88. Shoshana & Neil Sharkey
Brenda & Harry Smith

Lily Resnick and all the family wish to thank
all the "chaverim" and "chaverot" for their sincere
condolences on their sad bereavement of "Aubrey",
and especially Emil Frank for conducting the "Shiv'ot"
and "Shloshim" services according to our Jewish
customs, and thanks to everyone who so faithfully
gave Aubrey R.I.P. his last honours by attending.

Thank you.
* * * * *

MANY THANKS TO MRS. RAY GLASS AND MRS. HILDA BARAK FOR THEIR CONTRI-
BUTION TO THE PARENTS' CLUB ROOM.

The Parents' Committee
